

Remonstrantse Broederschap, klassieke, liturgische teksten

Verantwoording Avondmaal

Uit verre tijden komt tot ons de maaltijd van brood en van wijn.

In de nacht voor zijn sterven was Jezus met de zijnen aan deze maaltijd geschaard.

Hij had gesproken

van God die de wereld wil redden,

van het kruis, dat moest worden gedragen,

van de beker die moest worden gedronken,

maar ook van de vreugde, die de getrouwen zou wachten.

Nu sprak hij ook van het offer dat moest worden gebracht,

van de gemeenschap in zijn liefde, die sterker is dan de dood,

van de duisternis voor hen die de liefde verraden.

Het was de maaltijd van brood en wijn.

Het brood, uit de tarwekorrel gevormd, moest worden gebroken.

Zo moest ook zijn lichaam worden gebroken en sterven.

De wijn uit de druiven geperst, moest worden vergoten.

Zo moest ook zijn bloed worden vergoten voor velen.

Wie aan de maaltijd deelnamen, kenden het geheim.

Zij verstonden de duisternis van het verraad,

de smart van het offer,

maar ook de kracht van de liefde, die sterker is dan de dood en

de vrede voor hen die in de liefde zouden blijven.

De maaltijd van brood en van wijn is de gemeenschap in die liefde, die we in

Jezus Christus hebben aangeschouwd. Met hem zijn wij verbonden, net als

degenen die gestorven zijn,

degenen die ver weg zijn,

degenen die ons nabij staan,

degenen die na ons zullen komen.

Vrienden, in geloof en in liefde nodigen wij u tot ons avondmaal.

Naar oud-Remonstrants gebruik nodigen wij u allen, ongeacht of gij tot deze of tot enigerlei kerk behoort, al dan niet;

u allen die in de geest u verbonden weet,
of verlangt in gemeenschap met Christus te leven.
U allen nodigen wij, in geloof en in liefde.
De Heer roept ons allen!

Nu buigen wij ons,
keren in onszelf in en antwoorden, ieder voor zich:
Is in ons het verlangen door Gods liefde te worden geleid,
in onze liefde en onze arbeid,
in ons leven en in ons sterven?
Verlangen wij trouw te blijven aan Gods wil?
Willen wij ons openstellen voor Gods gave?
Willen wij met Christus verbonden blijven?

Indien dit verlangen in ons is, laat ons dan naderen tot het avondmaal.